

Begrundelse

I DR's udsendelse Nyhedsmagasinet den 3. oktober 2002 antydede borgmesteren fra Arden Kommune, at kommunen måske, alene ud fra kommunale økonomiske overvejelser, kan blive nødsaget til at fratage en § 77-ordning fra en person og i stedet f.eks. tilbyde en plads på et kommunalt plejehjem.

Svar (30/10 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Formålet med hjælpeordningen efter servicelovens § 77 er at yde hjælp til personer, der opfylder de to nedenfor nævnte betingelser, således at vedkommende kan leve så almindeligt som muligt, og bl.a. deltage i aktiviteter på samme måde som andre borgere.

For det første skal der være tale om, at vedkommende person med betydelig og varigt nedsat psykisk eller fysisk nedsat funktionsevne har et aktivitetsniveau, der nødvendiggør en ganske særlig form for hjælp. Der behøver ikke være tale om et aktivitetsniveau svarende til erhvervsarbejde, men der kan eksempelvis være tale om organisations- eller foreningsarbejde, deltagelse i fritidsundervisning, kulturelle, uddannelsesmæssige og sportslige aktiviteter m.v. Det at have ansvaret for et eller flere børn, som vedkommende selv bor sammen med, kan også i sig selv være tilstrækkeligt.

For det andet skal modtageren af hjælpen selv være i stand til at administrere hjælpeordningen. Vedkommende skal altså kunne fungere som arbejdsgiver overfor en eller flere hjælpere.

Det er således disse hensyn, der skal tages i betragtning ved afgørelser om hjælpeordningen efter servicelovens § 77. Selv om kommunen og amtet altid har en forpligtelse til at tilrettelægge den offentlige service på en økonomisk hensigtsmæssig måde, indgår hensynet til den kommunale økonomi ikke som selvstændig faktor ved eventuel visitation til en hjælpeordning efter servicelovens § 77.

Spm. nr. S 323

Til socialministeren (21/10 02) af:

René Skau Björnsson (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at sikre en tilstrækkelig udmåling af støtte til hjælpeordninger efter de retningslinjer, der er angivet i vejledningen til servicelovens § 77?«

Begrundelse

I DR's udsendelse Nyhedsmagasinet den 3. oktober 2002 blev det klart illustreret, at rammerne for udmåling af støtte til aflønning m.v. af handicaphjælpere efter lov om social service § 77 er utilstrækkelige til at sikre rekruttering, fastholdelse m.v. af kvalificerede handicaphjælpere til at yde den støtte, der er afgørende for, at mennesker med betydeligt handicap kan leve et frit og uafhængigt liv. Det blev endvidere dokumenteret, at det er en problemstilling, som har været kendt længe, og som i stigende omfang opleves som et problem for dem, der skal ansætte og benytte handicaphjælpere.

Svar (30/10 02)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Hjælpeordningen efter servicelovens § 77 – hvor den handicappede, der er berettiget til hjælp, selv kan ansætte hjælpere til pleje og ledsagelse m.v. – er virkelig god, fordi den pågældende selv står for arbejdstilrettelæggelsen. Dette giver en høj grad af frihed og fleksibilitet i den måde, som hjælpeordningen kan tilrettelægges på i det daglige, så den er nøje afstemt efter brugerens behov.

Det er en forudsætning for, at den frihed og fleksibilitet, som ligger i ordningen, kan blive en realitet i praksis, at den handicappede, der er berettiget til hjælp, selv kan varetage de funktioner, der ligger i arbejdsgiverrollen. Som arbejdsgiver må den pågældende – med bistand og vejledning fra relevante organisationer – sørge for at aftale passende løn- og ansættelsesvilkår med hjælperne og eventuelt disses organisationer.

Hjælpeordningen adskiller sig på et ganske væsentligt område fra andre ansættelsesforhold, idet det er kommunerne og amterne, der skal afholde udgifterne til aflønning af hjælperne, og ikke arbejdsgiveren selv.